

การตั้งครรถ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนตรี แยมกสิกร *

กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา)

สภาพสังคมของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจัดได้ว่าเป็นสังคมที่มีความสลับซับซ้อนของปัญหา เพราะนิสิตนักศึกษาเป็นวัยที่อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของนิสิต ระยะวัยรุ่นเป็นระยะที่เรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการควบคุมตนเอง การพึ่งพาตนเองเพื่อเป็นผู้ใหญ่ ชอบคลุกคลีกับหมู่เพื่อน ชอบที่จะปรึกษาเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ มีความลับไม่ยอมเปิดเผยให้พ่อแม่ทราบ เริ่มมีเพื่อนต่างเพศ (สุรางค์ เลิศชาธาร. 2541) และเริ่มมีความรักแบบหนุ่มสาว แต่โดยความมุ่งหมายของการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้คาดหวังว่าหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาจะต้องมุ่งพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถทั้งวิชาชีพและวิชาชีพ (เกษม วัฒนชัย. 2537) วิชาชีพหมายถึง องค์ความรู้ที่นิสิตนักศึกษาเรียนรู้เพื่อที่จะได้นำไปเป็นหลักในการประกอบสัมมาชีพในอนาคต ส่วนวิชาชีพเป็นการเรียนรู้เพื่อการใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข เหมาะสมกับสถานภาพและบทบาทของตนเอง ในส่วนของ

วิชาชีพเป็นส่วนที่ไม่มีจัดการเรียนการสอน แต่เป็นการจัดบรรยากาศให้เอื้ออำนวยและส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีพหรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) นั่นเอง

ภายใต้สภาพสังคมในหมู่นิสิตนักศึกษาอันเป็นกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ซึ่งช่วยให้ให้นิสิตนักศึกษาเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน อาจารย์และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น ปัจจัยที่มีอิทธิพลสำคัญต่อการกำหนดปฏิกิริยาและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตนักศึกษาต่างเพศคือ แรงขับทางเพศอันเป็นธรรมชาติของผู้ที่อยู่ในระยะวัยรุ่น และประการสำคัญ คือ กระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้วัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามีอิทธิพลต่อวัยรุ่นไทย อันเป็นวัยของหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญ นอกจากนั้นอิทธิพลของตัวแบบจากสื่อมวลชน ซึ่งมาในรูปแบบของโทรทัศน์ ภาพยนตร์ นิตยสารและสิ่งพิมพ์ต่างๆ ล้วนเป็นภาพยั่วทำให้เกิดกามารมณ์ ขณะที่ร่างกายและจิตใจของนิสิต

* ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

นิตยสารจิตเวช สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นักศึกษากำลังมีความพร้อมที่จะรับแรงกระตุ้นดังกล่าวอย่างเต็มที่ และประกอบกับธรรมชาติของนิสิต นักศึกษาเป็นวัยที่เริ่มสนใจเพศตรงข้าม ความอยากรู้อยากเห็นและอยากทดลอง หากนิสิต นักศึกษาขาดความรู้ความสนใจในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง มีค่านิยมและความเชื่อในมาตรฐานซ้อน (Double Standard) ทางเพศ โอกาสที่จะเกิดมีเพศสัมพันธ์อันนำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ย่อมมีได้มากขึ้น แม้ว่าตัวเลขที่จะยืนยันว่ามีปริมาณการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษา จะไม่มีอย่างเป็นทางการก็ตาม แต่จากสถิติของโรงพยาบาลศิริราชในปี 2532 มีผู้มาขอรับคำปรึกษาในเรื่องการตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาจำนวน 314 ราย ในจำนวนนี้เป็นหญิงวัยรุ่นถึงร้อยละ 83.7 (กรมอนามัย, 2533 : 81)

จากงานวิจัยในประเทศสหรัฐอเมริกา สํารวจพบว่าร้อยละ 90 ของนักศึกษาหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส (Delora, Warren and Ellison, 1981 : 306 citing Hunt, 1974 : 109-119) และยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นพบว่าในปี 1929 และ 1965 นักศึกษาหญิงมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือมีนักศึกษาหญิงร้อยละ 11-20 มีประสบการณ์ทางเพศ (Delora, Warren and Ellison, 1981 : 306 - 307 citing Cannon, 1971) ในช่วงทศวรรษ 1960 พฤติกรรมทางเพศเริ่มเปลี่ยนแปลงคือปี 1969 - 1970

พบว่ามีนักศึกษาหญิงมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 37 - 56 และในช่วงทศวรรษ 1970 พบว่านักศึกษาหญิงมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 70 - 85 (Delora, Warren and Ellison, 1981 ; citing Hopkins, 1977)

ความสำคัญของปัญหา

ผลกระทบจากปัญหาของการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่จะตกกับฝ่ายหญิงมากกว่าฝ่ายชายหรืออาจกล่าวได้ว่านิสิตนักศึกษาหญิงจะเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสังคมมากที่สุด ในขณะที่ฝ่ายชายแทบจะไม่ได้รับผลกระทบหรือได้รับน้อยที่สุด ผลที่เกิดขึ้นทันทีที่มีการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น นิสิตนักศึกษาหญิงจะเกิดความเครียด ความวิตกกังวล เศร้าหมอง กลัวสังคมจะรู้ตัวตนเองตั้งท้องและจะถูกสังคมตราหน้าว่าเป็นผู้หญิงไม่ดีใจง่าย นอกจากนั้นในบางรายฝ่ายชายจะบ่ายเบี่ยงไม่เข้ามาร่วมรับผิดชอบหรือแบ่งเบาความทุกข์ใจของฝ่ายหญิง จะยิ่งซ้ำเติมทำให้ฝ่ายหญิงได้รับความซึมเศร้า ท้อแท้ในชีวิตอย่างที่สุด หนทางแก้ปัญหาของการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ หนทางแรกเกือบจะทุกรายจะมุ่งหาทางเอาเด็กออก แต่ด้วยความที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา จึงปรากฏว่ามีความพยายามที่นิสิตนักศึกษาหญิงจะใช้วิธีการซื้อยาขับประจำเดือน หรือยาประเภทที่ออกฤทธิ์ร้อนโดยคาดหวังว่าจะสามารถขับทารกออกมาได้ หรือไม่ก็มีความพยายามปรึกษาเพื่อนหรืออาจารย์ที่ตนไว้วางใจ

เพื่อขอทราบแหล่งทำแท้ง ซึ่งความพยายามทั้งหมดนี้ส่วนใหญ่จะเป็นภาระที่นิสิตนักศึกษาหญิงจะต้องดิ้นรน ขวนขวายด้วยตนเองแทบทั้งสิ้น

นอกจากนั้นนิสิตนักศึกษาหญิงบางรายที่อาจจะไม่สามารถทำแท้งได้ตามที่ตนเองต้องการได้ ทั้งนี้อาจจะเกิดจากการที่อายุของการตั้งครรภ์หลายเดือน หรือสู้อำนาจไม่ไหว หรือไม่สามารถหาแหล่งทำแท้งได้ จนสุดท้ายต้องตัดสินใจตั้งครรภ์ต่อไปจนคลอด ในกรณีดังกล่าวมีนิสิตนักศึกษาหญิงส่วนหนึ่งที่ไม่กล้าจะบอกความจริงกับผู้ปกครอง แต่อาศัยการโกหกหลบเลี่ยงผู้ปกครองจนกระทั่งคลอดได้โดยผู้ปกครองไม่ทราบ ซึ่งผลที่ตามมาคือหลังคลอดแล้วภาระการเลี้ยงดูลูกจะเป็นภาระที่หนัก เพราะตนเองก็กำลังศึกษา ครั้นจะเลี้ยงดูลูกก็ด้วยญาติหรือเลิกการศึกษา ดังนั้น จึงทำให้นิสิตนักศึกษาหญิงจำนวนหนึ่งที่ตัดสินใจทิ้งลูกภายหลังคลอดไว้ที่โรงพยาบาล ซึ่งมีปัญหาที่ตามมาคือ เด็กเหล่านี้จะกลายเป็น “เด็กกำพร้า” เป็นภาระและเป็นปัญหาสังคมตามมา

นอกจากนั้นยังมีนิสิตนักศึกษาหญิงอีกส่วนหนึ่งที่เมื่อสังคมได้รับรู้ว่าเธอเป็นผู้ตั้งครรภ์นอกสมรส มักจะทนการอับอายสังคมไม่ได้ เพราะสังคมจะมองว่าเธอเป็นผู้หญิงใจง่าย ไม่รักนวลสงวนตัว สุดท้ายมักจะจบลงด้วยการเลิกศึกษาหรือขอลาออกจากสถาบันการศึกษา หรือต้องย้ายสถานศึกษา ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาหญิงอย่าง

เสี่ยงไม่ได้

การพยายามหาแนวทางแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาจะมีส่วนช่วยทำให้ปัญหาการเอาเปรียบและกดขี่ต่อเพศหญิงลดน้อยลง และยังเป็นการช่วยลดปริมาณเด็กที่ถูกทอดทิ้งไว้ตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ลงอีกทางหนึ่ง และเป็นกึ่งช่วยให้นิสิตนักศึกษาหญิงจำนวนหนึ่งไม่ต้องเสียอนาคตทางการศึกษาไปกับปัญหาที่เกิดจากอารมณ์และการเรียกร้องตามธรรมชาติของร่างกาย แต่บรรทัดฐานของสังคมกำหนดก็จะทำให้ดังกล่าว่าไม่ถูก หรือเบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานของสังคมทั้ง ๆ ที่เป็นมาตรฐานที่ขาดความยุติธรรม เพราะมีสองมาตรฐานที่ไม่เท่ากันระหว่างมาตรฐานทางเพศสำหรับผู้หญิงและมาตรฐานทางเพศสำหรับผู้ชาย

ความพยายามในการแก้ปัญหาที่ผ่านมา

การแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาของนิสิตนักศึกษาในระยะที่ผ่านมา ได้มีความพยายามแก้ปัญหาในหลากหลายและวิธีการแต่ทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ เพราะสภาพปัญหายังคงดำรงอยู่ ปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก นิสิตศึกษารุ่นแล้วรุ่นเล่า ปัญหายังปรากฏเป็นวงจรลักษณะเดิม

วิธีการแก้ปัญหาที่มีการดำเนินการในระยะที่ผ่านมาคือ

- มีกฎระเบียบข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาจำนวนมากที่ห้ามมิให้นิสิตนักศึกษาต่างเพศอยู่ในที่ลับตาคนสองต่อสอง

- มีการจัดหอพักแยกเพศระหว่างนิสิต นักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิง

- ห้ามนิสิตนักศึกษาชายเข้าบริเวณ หอพักนิสิตนักศึกษาหญิงหลังเวลาที่กำหนด ยามวิกาล

- ถ้าสถาบันพบว่านิสิตนักศึกษาหญิง ตั้งครรภ์โดยทั่วไปจะแนะนำให้ตั้งครรภ์ต่อไป จนคลอด ไม่สนับสนุนให้ทำแท้ง แต่สถาบันจะ ใช้การแก้ปัญหาโดยอนุญาตให้นิสิตนักศึกษา หญิงลาพักการศึกษาได้เพื่อไปคลอด ทั้งนี้ กระบวนการดำเนินการแก้ปัญหาทั้งหมดจะเก็บ เป็นความลับ จะมีผู้ที่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องด้วย เท่านั้นจึงจะทราบความจริงทั้งหมด

- กรณีที่นิสิตนักศึกษาหญิงดำเนินการ แก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยทางสถาบันไม่ทราบ กรณีดังกล่าวบางครั้งนิสิตนักศึกษาหญิงที่ตั้ง ครรภ์ ทนต่อสภาพบีบคั้นจากสังคมไม่ไหว สุดท้ายอาจจะต้องเลิกศึกษาหรือลาออกไปโดย ทางสถาบันไม่ทราบสาเหตุ ซึ่งกรณีดังกล่าว ส่งผลกระทบต่ออนาคตของนิสิตนักศึกษา หญิงอย่างเลี่ยงไม่ได้

ความพยายามอีกประการหนึ่งของทุก สถาบันการศึกษาคือการให้การอบรมพร่ำสอน ในวันปฐมนิเทศนิสิตนักศึกษาใหม่ให้นิสิตนัก ศึกษาหญิง “รู้จักรักษานวลสงวนตัว” มีลักษณะ ของกุลสตรี ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของขนบ ธรรมเนียมประเพณี ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ สถาบันทุกสถาบันกระทำมาโดยตลอด อาจ

กล่าวได้ว่านิสิตนักศึกษาหญิงทุกคนไม่มีใครเลย ที่ไม่เคยได้ยินคำเตือนพร่ำสอนเหล่านี้ แต่รุ่น แล้วรุ่นเล่า ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ก็ ยังคงเกิดขึ้นทุกปี แสดงว่าจำเป็นต้องมีความผิด พลาดในกระบวนการคิด กับกระบวนการ ตัดสินใจ ในพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาหญิง อย่างแน่นอน

ความพยายามในการแก้ปัญหาโดยการ พยายามทำความเข้าใจปัญหาทางเพศของ กลุ่มวัยรุ่นด้วยงานวิจัยนั้น ส่วนใหญ่จะมุ่งความ สนใจไปที่การศึกษาเจตคติของวัยรุ่นเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางเพศในบางเรื่องได้แก่ การค้นหา สมาคมระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย การมีเพศ สัมพันธ์ก่อนแต่งงาน (นภาพรณี หะวานนท์. 2540 : 93 ; อ้างอิงจากอดิรัตน์ วัฒนไพลิน. 2527 ; ดวงเดือน พันธุมนาวิน. และบุญยิ่ง เจริญยิ่ง. ; 2527 ; รัชนิกร เศรษฐโรและคนอื่น ๆ 2519 ; สมยศ กองเงิน. 2519 อุทิศ เชาวลิศ. 2519) นอกจากเรื่องของเจตคติแล้ว ความสนใจของนักวิชาการจะมุ่งไปที่การศึกษา ระดับความรู้และความสนใจเกี่ยวกับวิชาการ คุมกำเนิดชนิดต่างๆ รวมทั้งดูอย่างอนามัย ความรู้เกี่ยวกับระบบเจริญพันธุ์ของร่างกายและ โรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์รวมทั้งโรคเอดส์ (นภาพรณี หะวานนท์. 2540 : 93 - 96)

แนวทางการแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึง ประสงค์ของนิสิตนักศึกษาที่จะเป็นการแก้ที่ ดันเหตุแห่งปัญหา ควรเป็นการศึกษาเพื่อทำ

ความเข้าใจข้อมูลเบื้องต้นก่อนว่านิสิต นักศึกษา ชายและหญิงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อย่างไร ความคาดหวังในบทบาทของเพศตรงข้าม การคาดเดาบทบาทของเพศตรงข้ามได้ การพัฒนาการความสัมพันธ์ การต่อรองและการมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อการที่จะมีเพศสัมพันธ์ เมื่อเข้าใจปัจจัยพื้นฐานเหล่านี้แล้ว ควรที่จะนำมาจัดระบบการให้การศึกษาแก่วัยรุ่น โดยต้องมีการพิจารณาจัดบทบาทของแต่ละองค์กรที่จะมีส่วนขัดเกลาทางสังคมให้กับเด็ก นับตั้งแต่ ครอบครัว โรงเรียน สื่อมวลชนเป็นต้น มีการจัดแบ่งหน้าที่ในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาตาม บทบาทที่ควรจะเป็นของแต่ละองค์กร หากสามารถดำเนินการได้ในลักษณะดังกล่าว เชื่อว่าแนวทางการแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาน่าจะบรรเทา ลงได้บ้าง

อุปสรรคการนำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษา

ควรตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนิสิต นักศึกษา หมายถึงการตั้งครรภ์ของนิสิต นักศึกษาหญิงที่ไม่ได้ต้องการให้เกิดขึ้น หรือ ไม่เคยคาดคิดว่าจะเกิดขึ้น เนื่องมาจากความ ไม่รู้หรือประมาทหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ที่มีสาเหตุ จากการมีเพศสัมพันธ์กับชาย

โดยทั่วไปพัฒนาการของการนำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษา จะมีพัฒนาการดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นปะทะสังสรรค์และสร้างความคุ้นเคย

สังคมในมหาวิทยาลัยเป็นสังคมที่นิสิต นักศึกษาจะต้องศึกษาและเรียนรู้ร่วมกันเป็น ส่วนใหญ่ นิสิตนักศึกษาทั้งชายและหญิงจะมี โอกาสได้พบปะแลกเปลี่ยนทัศนะ ความคิด อภิปรายพูดคุยกันได้ตลอดเวลา ด้วยเหตุผล ดังกล่าวโอกาสของนิสิตนักศึกษาหญิงและชาย จึงมีโอกาสมากที่จะสร้างความคุ้นเคยสนิทสนม กันมากเป็นพิเศษได้ง่าย ยิ่งหากมีความพึง ห่อใจในรูปร่าง นิสัยใจคอซึ่งกันและกัน มี โอกาสที่จะพัฒนาเป็นความรักแบบหวานซึ้ง (Romantic love) ได้ไม่ยาก ทั้งนี้เพราะโดย ธรรมชาติของวัยรุ่นมีแรงขับทางเพศตาม ธรรมชาติอยู่แล้ว

ขั้นที่ 2 ขั้นรับรู้ - ประเมิน

เมื่อมีสัญญาณ (Sign) บางอย่างี่แสดง ว่ามีนิสิตชายและหญิงที่จะมีลักษณะเป็น “แฟน” หรือ “คู่รัก” กันขึ้น จะมีแรงหนุนคำหยอกล้อ เสียดสีจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งกรณีดังกล่าวจะเป็น ตัวกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษาชายและหญิงคู่ดัง กล่าวได้มีโอกาสทดสอบคำกล่าวที่เพื่อนหยอก ล้อกันมากขึ้น นับว่าเป็นการรับรู้ว่าตนเองกำลัง จะมีคู่รัก และกระบวนการที่ติดตามมาคือการ ประเมินสถานการณ์ว่าตนเองจะยอมรับและ ตัดสินใจ (Decision) ในช่วงระยะสั้นว่าจะรัก บุคคลที่มีความสนิทสนมกับเขาได้หรือไม่ หาก มีความพึงพอใจก็จะ “ยอมรับ” หากยังไม่มี ความพึงพอใจก็จะ “ปฏิเสธ” ลักษณะการ

ปฏิเสธอาจแสดงออกได้หลายลักษณะ เช่น แยกตัวออกห่าง มีพฤติกรรมที่จำกัดและเปลี่ยนไปหรือมีการเจรจาตกลงเพื่อกำหนดความสัมพันธ์ในการที่จะคบกันต่อไปในอนาคต ฯลฯ

ขั้นที่ 3 ขั้นพัฒนาความสัมพันธ์

กรณีที่นิสิตนักศึกษาชาย - หญิงที่ ยอมรับว่ามีความพึงพอใจ ซึ่งลักษณะทั่วไปจะเป็นความรักแบบหวานซึ้ง (Romantic love) มากกว่าจะเป็นความรักที่สมบูรณ์แบบ ในช่วงต้นของการยอมรับ สิ่งที่นิสิตนักศึกษาโดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาชายจะเริ่มพัฒนาความสัมพันธ์ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การนัดหมายพบกันสองต่อสอง นัดพบไปเที่ยวดูหนัง ฟังเพลง ทำงานร่วมกัน ดูหนังสือด้วยกัน เข้าห้องสมุดพร้อมกัน กินข้าวด้วยกัน ฯลฯ ซึ่งเป็นลักษณะของการ Dating แบบตะวันตก นอกจากนั้นสิ่งที่นิสิตนักศึกษาชายเป็นฝ่ายเริ่มพัฒนาความสัมพันธ์ในด้านการแตะเนื้อต้องตัว โดยจะเริ่มจากการสัมผัสที่เป็นเรื่องปกติธรรมดา จนไปถึงการสัมผัสที่ลึกซึ้งต้องห้าม โดยจะเริ่มจากการจูงมือข้ามถนน จับมือ จากนั้นเริ่มมีการสัมผัสส่วนอื่นภายนอกเพื่อแสดงความสนิทสนมกันมากขึ้น เช่น สัมผัสไหล่ บั้นเอว หน้าอก ใบหน้า ฯลฯ ลักษณะของการสัมผัสอาจจะเป็นการสัมผัสที่เลอะจะมีเหตุมีผล เช่น การช่วยเช็ดหน้าให้ บีบไหล่หยอกล้อ จับบั้นเอวเพื่อหยอกล้อ ฯลฯ เมื่อความสนิทสนม

มีมากขึ้น ความสัมพันธ์จะเริ่มพัฒนาไปสู่การสัมผัสได้ร่วมผ้า ถ้ามีโอกาส เช่นการสัมผัสหน้าอก ไหล่ หลัง หรือแม้แต่อวัยวะเพศหญิง ซึ่งโดยทั่วไปหากความสัมพันธ์ได้ถูกพัฒนามาจนถึงขั้นตอนนี้ โอกาสที่จะพัฒนาไปสู่ขั้นสุดท้าย คือการสัมผัสโดยปราศจากเสื้อผ้า ซึ่งจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด

ขั้นที่ 4 ขั้นการมีเพศสัมพันธ์

เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตชาย - หญิง ได้ถูกพัฒนามาเป็นลำดับโดยที่ทั้งคู่มิได้พยายามจำกัดระดับความสัมพันธ์แล้วเกือบทุกคู่จะจบลงด้วยการมีเพศสัมพันธ์ แต่ปัจจัยประกอบที่จะทำให้เกิดเพศสัมพันธ์คือ โอกาสและบรรยากาศ ซึ่งโดยทั่วไปนิสิตนักศึกษาชายมักจะเป็นผู้วางแผน เพื่อให้เกิดโอกาสและบรรยากาศสำหรับตนเองโดยที่นิสิตนักศึกษาหญิงมิได้ตั้งใจ หรือไม่ได้คาดหวังว่าจะเกิดมีเพศสัมพันธ์เวลาใด เมื่อใด จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่นำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น ลักษณะของโอกาสและบรรยากาศที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เช่น การไปเที่ยวต่างจังหวัดสองต่อสอง การไปทำงานด้วยกันที่บ้านเช่านอกมหาวิทยาลัยในลักษณะสองต่อสอง เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นผลย้อนกลับจากการกระทำ

โดยทั่วไปเมื่อเกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แล้ว หลังจากนั้นจะมีลักษณะของการ "สมยอม" ระหว่างนิสิต นักศึกษาชายและหญิงกันมากขึ้น กล่าวคือการมีเพศสัมพันธ์ของนิสิต

นักศึกษาชาย - หญิง จะไม่ใช้การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียว แต่จะมีพฤติกรรมซ้ำซากลักษณะเดิม ประกอบกับการขาดการป้องกันที่ดีพอ และการประมาทขาดการวางแผนที่ดีพอ จึงนำไปสู่การตั้งครรภ์ และผลที่เกิดจากการตั้งครรภ์ที่เกิดขึ้นตามมาคือ นิสิตนักศึกษาหญิงต้องหลบซ่อน มิให้ใครรู้ว่าตนเองตั้งครรภ์และต้องแบกรับปัญหาความเครียด ความเสี่ยงต่อสุขภาพและอื่นๆ ไว้ทั้งหมด ส่วนนิสิตนักศึกษาชาย ถ้าไม่มีความรับผิดชอบเลย ก็จะปฏิเสธหลบเลี่ยง บัดความรับผิดชอบ หรือถ้านิสิต นักศึกษาชายมีความรับผิดชอบก็จะไม่ทุกข์และไม่ต้องแบกรับความเสี่ยงใดๆ เท่ากับนิสิตนักศึกษาหญิง

แนวคิดทฤษฎีหลักในการวิเคราะห์ปัญหา

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)
2. ทฤษฎีความรักของสเติร์นเบิร์ก (Sternberg's Triangular Theory of Love)
3. แนวคิดระบบบรรทัดฐานทางเพศ (Gender System Concept)

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

นักจิตวิทยาคนสำคัญของทฤษฎีนี้ ได้แก่ อัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura) (Sprinthall, 1990 : 259)

องค์ประกอบของการเรียนรู้

แนวคิดของการเรียนรู้ตามแนวคิดนี้ ประเด็นสำคัญคือวิธีการสังเกตพฤติกรรมของคนอื่นซึ่งเรียกว่าเป็นแม่แบบ (Model) แต่บุคคลที่สังเกตพฤติกรรมคนอื่นมิได้หมายความว่า จะเลียนแบบทุกพฤติกรรมเสมอไป ยังมีปัจจัยเกี่ยวข้องอื่นๆ และขึ้นอยู่กับกระบวนการทางปัญญาของผู้เรียนด้วย ดังนั้นองค์ประกอบของการเรียนรู้จะประกอบด้วย

ก. แม่แบบพฤติกรรม (Behavioral model)

ข. ผลจากพฤติกรรมแม่แบบ (Consequences of the Modeled Behavior)

ค. กระบวนการทางปัญญาของผู้เรียน (Learner's Cognitive Process)

ก. แม่แบบพฤติกรรม (Behavioral model)

แม่แบบพฤติกรรมมีหน้าที่ถ่ายทอดข้อมูลไปยังผู้สังเกต ซึ่งอาจจะเป็นไปลักษณะต่างๆ ดังนี้

- พฤติกรรมแม่แบบทำให้ผู้สังเกตเกิดการเลียนแบบและกระทำตาม

- พฤติกรรมแม่แบบทำให้ผู้สังเกตไม่ปฏิบัติตาม ทั้งนี้อาจเพราะเห็นแม่แบบถูกลงโทษหรือได้รับผลตอบแทนในทิศทางที่ผู้สังเกตไม่พึงปรารถนา

- พฤติกรรมแม่แบบช่วยถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี โดยภาพรวมให้กับผู้

สังเกตในลักษณะที่เรียกว่ากระบวนการสังคม
ประภิต (Socialization)

ประเภทของแม่แบบอาจแบ่งได้เป็น

- แม่แบบที่มีชีวิต (Live models)

เช่นครู อาจารย์ พ่อแม่ พี่น้อง

- แม่แบบสัญลักษณ์ (Symbolic models) เช่นบทบาทของตัวละครในภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุหรือสื่อมวลชนอื่น ๆ

- แม่แบบที่เป็นคำสอน (Verbal description or Instruction) เช่นคำสอนทาง ศาสนา คำอธิบายของครูเป็นต้น

ข. ผลจากพฤติกรรมแม่แบบ

(Consequences of the Model Behavior)

ผลกระทกระทำของแม่แบบจะมีความสำคัญ ต่อการเรียนรู้ เพราะผลกระทกระทำที่แม่แบบได้รับ อาจอยู่ในรูปของการเสริมแรง (Vicarious Reinforcement) หรือการลงโทษ (Vicarious Punishment) ซึ่งผลทั้งสองแบบจะส่งผลต่อ กระบวนการตัดสินใจของผู้สังเกต

ค. กระบวนการทางปัญญาของผู้เรียน

(Learner's Cognitive Process)

กระบวนการเรียนรู้จากการเลียนแบบจะ เกิดขึ้นด้วย 4 องค์ประกอบสำคัญ (Anita E. Woolfolk. 1995 : 221 - 222 ; Travers and Elliott. 1993 : 173) คือ

(1) ความใส่ใจ (Attention)

ผู้เรียนจะต้องมีความสนใจหรือใส่ใจต่อ บุคคลที่เขามีความประทับใจ บุคคลที่เป็นที่นิยม

มีความสามารถ หรือบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่เป็น ที่พึงปรารถนา สำหรับเด็กเล็ก บุคคลที่เป็น แบบอย่างจะได้แก่บิดามารดา พี่ชาย พี่สาว หรือครูอาจารย์ แต่สำหรับเด็กโตแล้วอาจจะ เปลี่ยนไปเป็นเพื่อน ดารา หรือบุคคลที่เขา เชื่อถือศรัทธา

(2) การจดจำ (Retention)

ผู้เรียนจะจดจำสิ่งที่ได้จากการเห็นหรือ สังเกตหรือเลียนแบบ โดยผู้เรียนอาจจะจดจำ ในลักษณะของคำพูดหรือสัญลักษณ์ กระบวน การจำอาจจะพัฒนาโดยกระบวนการทบทวน ในใจ (Mental rehearsal) หรือโดยการฝึก ปฏิบัติจริง

(3) การปฏิบัติตามแม่แบบ (Production)

เมื่อผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ถึงพฤติกรรม แม่แบบแล้วผู้เรียนอาจจะไม่สามารถแสดง พฤติกรรมตามแม่แบบได้อย่างราบรื่น เพราะผู้ เรียนอาจจะต้องการฝึกฝนเพิ่มเติม การได้รับ ข้อมูลย้อนกลับหรือการแนะนำ ทั้งนี้ผู้เรียน ต้องการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง (Self - efficacy) เพื่อสร้างความมั่นใจว่าจะสามารถ แสดงพฤติกรรมได้อย่างดี

(4) การจูงใจและการเสริมแรง (Motivation and Reinforcement)

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ได้แยก ความแตกต่างระหว่างการได้มาซึ่งการเรียนรู้ (Acquisition) และการแสดงออก (Performance) ดังนั้นบางครั้งผู้เรียนอาจจะไม่ได้แสดงออก (Performance) ซึ่งพฤติกรรมใดๆ ที่เขาได้

เรียนรู้มาแล้วก็ได้ ทั้งนี้ปัจจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจ และการเสริมแรงจะเป็นส่วนหนึ่งที่อาจจะมีส่วนต่อการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมนั้นๆ ได้

ทฤษฎีสามเหลี่ยมความรักของสเติร์นเบิร์ก (Sternberg's Triangular Theory of Love)

โรเบิร์ต สเติร์นเบิร์ก เป็นนักจิตวิทยา ได้เสนอทฤษฎีสามเหลี่ยมความรักว่า มองค์ประกอบของความรักที่สำคัญ 3 ประการ (Rathus ; Nevid Fichner - Rathus. 1993 : 200 - 201)

(1) ความใกล้ชิดสนิทสนม (Intimacy)

เป็นประสบการณ์ที่บุคคลมีความรู้สึกอบอุ่น สนิทสนม มีความสัมพันธ์กับบุคคลหนึ่ง ความใกล้ชิดยังเกี่ยวข้องกับความปรารถนาที่จะให้หรือรับการสนับสนุนช่วยเหลือทางด้านอารมณ์จากบุคคลหนึ่งด้วย

(2) ความใคร่ / ตณหา (Passion)

เป็นอารมณ์ที่เร่าร้อน (Romantic) และ

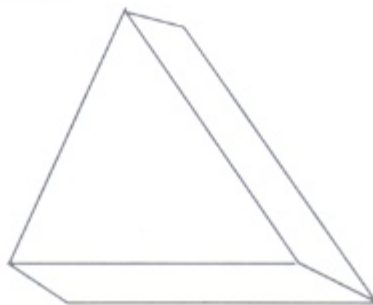
มีความปรารถนาด้านอารมณ์ทางเพศกับบุคคลอื่น ซึ่งเป็นลักษณะการกระตุ้นเร้าจากลักษณะทางกาย

(3) การตัดสินใจ/รับผิดชอบ (Decision/ Commitment)

เป็นองค์ประกอบของความรักที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาระยะสั้นและระยะยาว ในระยะสั้นเป็นประเด็นของการตัดสินใจว่าบุคคลจะตัดสินใจรักบุคคลหนึ่งหรือไม่ ส่วนประเด็นระยะยาวคือการที่บุคคลหนึ่งมีความยินดีที่จะสร้างสัญญาหรือแสดงพันธะกรณีรับผิดชอบต้องการที่จะรักษาความสัมพันธ์นั้นไว้ แต่ก็มีบางคนตัดสินใจรับผิดชอบทันทีที่ทั้งๆ ที่เขายังไม่ได้ตัดสินใจว่าบุคคลนั้นหรือไม่

ตามแนวคิดของสเติร์นเบิร์ก ความรักสามารถเขียนเป็นรูปแบบ แนวคิดในลักษณะของสามเหลี่ยมได้

ความใกล้ชิด

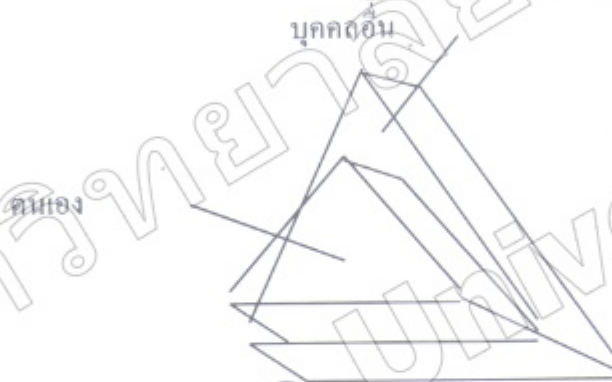
ความใคร่

การตัดสินใจ / การรับผิดชอบ

ภาพประกอบ 1 แสดงรูปแบบองค์ประกอบความรักตามทฤษฎี สามเหลี่ยมความรักของสเติร์นเบิร์ก

จากรูปแบบองค์ประกอบความรักตามทฤษฎีสามเหลี่ยมความรักของสเติร์นเบิร์กนั้น ถ้าองค์ประกอบทั้งสามประการมีความสมดุลกันอย่างเหมาะสมมีลักษณะเป็นสามเหลี่ยมด้านเท่าที่สมดุล จะเป็นความรักที่สมบูรณ์และประเด็นที่สำคัญ บุคคลสองคนที่จะมาสร้างความรักร่วมกันนั้นภาพสามเหลี่ยมความรักของ

แต่ละคนควรจะต้องมีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน หากมีความแตกต่างกันมาก ปัญหาความคาดหวังในพฤติกรรมของแต่ละฝ่ายที่เกิดขึ้นจะไม่ตรงกัน และจะทำให้อีกฝ่ายหนึ่งคาดหวังพฤติกรรมของอีกฝ่ายหนึ่งอย่างไม่ตรงกับความเป็นจริงดังตัวอย่างในภาพประกอบที่ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงตัวอย่างภาพสามเหลี่ยมความรักของบุคคลสองคนที่แตกต่างกัน

จากภาพประกอบที่ 2 จะเป็นลักษณะของความรักที่มีลักษณะเป็นเพื่อนกันหรือเป็นบุคคลที่มีรสนิยมตรงกัน แต่อาจจะมี ความแตกต่างในเรื่องของความใกล้ชิดสนิทสนม และความใคร่ที่มีความรู้สึกคาดหวังแตกต่างกัน

รูปแบบความรักตามทฤษฎีสามเหลี่ยมความรักของสเติร์นเบิร์กสามารถแบ่งได้เป็น 8 ลักษณะ

(1) ไม่รัก (Nonlove) ความสัมพันธ์ทั้งสามองค์ประกอบไม่มีจึงไม่สามารถพัฒนาไปสู่การมีความรัก

(2) ความชอบ (Liking) ความรักที่เกิดจากประสบการณ์ที่บุคคลหนึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับอีกบุคคลหนึ่ง แต่ปราศจากซึ่งความรักความใคร่ และการตัดสินใจหรือความรับผิดชอบ

(3) รักแรกพบ (Infatuation) เป็นความรักเมื่อแรกเห็นที่เกิดจากบุคคลหนึ่งมีอารมณ์ความใคร่กับอีกบุคคลหนึ่งทันทีที่พบเห็นโดยปราศจากความใกล้ชิดหรือโอกาสที่จะตัดสินใจตามองค์ประกอบของสามเหลี่ยมความรัก

(4) ความรักแบบว่างเปล่า (Empty love) เป็นความรักที่ตัดสินใจรักและตัดสินใจที่จะรับผิดชอบรักษาความสัมพันธ์นั้นไว้โดยปราศจากซึ่งความใคร่ (ตัณหา) หรือความใกล้ชิดสนิทสนม ลักษณะของความสัมพันธ์จะหยุดนิ่งเฉยในลักษณะนี้ได้ไม่นาน สุดท้ายก็จะต้องไปเกี่ยวข้องกับอารมณ์ความใคร่หรือแรงดึงดูดจากความสวยงามทางกายภาพ

(5) ความรักที่หวานซึ้ง (Romantic love) เป็นประสบการณ์ความรักที่เกิดขึ้นจากปัจจัยร่วมระหว่างความใคร่และความใกล้ชิด โดยปราศจากซึ่งความรับผิดชอบ

(6) ความรักแบบเพื่อน (Companionate love) เป็นความรักที่เกิดจากปัจจัยร่วมระหว่างความใกล้ชิดและความรับผิดชอบ ความรักแบบนี้มักจะเกิดขึ้นกับกรณีที่บุคคลที่สามหรือภรรยาเสียชีวิตแล้วมีบุคคลอื่นที่มีรสนิยมตรงกันเข้ามาแทนที่อยู่ร่วมกันเสมือนอยู่เป็นเพื่อนมากกว่า

(7) ความรักแบบหลงตา (Fatuous love) เป็นรูปแบบความรักที่เกิดจากความเร่าร้อนอย่างรุนแรงที่เปรียบเสมือน “โคถึก” ความรักแบบนี้เกิดจากอารมณ์ความใคร่และการตัดสินใจรับผิดชอบ แต่ปราศจากความใกล้ชิด

สนิทสนม ความรักลักษณะนี้มักนำไปสู่การตัดสินใจ “แต่งงานเร็ว”

(8) ความรักที่สมบูรณ์ (Consummate love) เป็นความรักที่สมบูรณ์แบบคือมีความสมดุล ระหว่างความใคร่ ความใกล้ชิดและการตัดสินใจรับผิดชอบอย่างมีเหตุมีผล มีบุคคลจำนวนมากพยายามอย่างที่สุดที่พัฒนาความรักจากความรักที่หวานซึ้งเพื่อบรรลุความรักที่สมบูรณ์ แต่บางคนก็ต้องใช้ความพยายามอย่างหนัก จนบางครั้งความพยายามนั้นมันหนักหนาสาหัสยากเกินกว่าที่จะพบความสำเร็จได้

3. แนวคิดระบบบรรทัดฐานทางเพศ (Gender System Concept)

สังคมแต่ละสังคมจะมีบรรทัดฐานที่กำหนดไว้สำหรับควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม ซึ่งบรรทัดฐานที่สังคมกำหนดขึ้น อาทิ บรรทัดฐานเกี่ยวกับการปฏิบัติตนสำหรับพลเมืองดี บรรทัดฐานเกี่ยวกับการดำรงชีวิต รวมทั้งบรรทัดฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรทัดฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศในสังคมไทยเป็นสิ่งที่ได้รับแรงตอบโต้ในลักษณะการลงโทษจากสังคมอย่างรุนแรง

กลไกในการควบคุมพฤติกรรมหญิงและชายไม่ให้เกิดบรรทัดฐานทางเพศ กฎเกณฑ์ในการควบคุมบรรทัดฐานทางเพศของผู้หญิงจะมีลักษณะเข้มงวดกว่าผู้ชายเพราะบรรทัดฐานของผู้หญิงถูกกำหนดโดยฝ่ายชาย มีการสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมาที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ชายมากกว่า

ประกอบกับเหตุผลทางด้านสรีระวิทยาที่เพศหญิงจะต้องเป็นผู้ตั้งครรภ์ และให้กำเนิดบุตรในขณะที่เพศชายไม่ต้องแบกรับภาระนี้

พฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงที่สังคมให้การควบคุมค่อนข้างเข้มงวด 2 ประการคือ

(1) บรรทัดฐานเกี่ยวกับความเป็นแม่ (Maternity Norms)

(2) บรรทัดฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศ (Sexuality Norms) (สุชาติ รัชชกุล. 2541 : 36)

(1) บรรทัดฐานเกี่ยวกับความเป็นแม่ (Maternity Norms)

ความเป็นแม่ถูกจัดให้เป็นบรรทัดฐานที่จำกัดสิทธิและทางเลือกอื่นๆ ของผู้หญิง ความเป็นแม่ได้กำหนดภาพของผู้หญิงที่จะต้องมีการะหน้าที่ดูแลเลี้ยงดูบุตร ให้ความรักความอบอุ่นแก่ลูก ถ้าแม่คนใดทำหน้าที่ดังที่กล่าวมาแล้วก็จะได้รับการสรรเสริญเสริมแรงจากสังคมในทางตรงกันข้ามผู้หญิงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหน้าที่ที่กล่าวมาแล้วได้ จะกลายเป็นผู้ที่ถูกสังคมมองในทางที่ไม่ดี ผู้หญิงจำนวนมากจึงยอมที่จะพึงพอใจและมีความผูกพันยึดมั่นต่อบทบาทความเป็นแม่สูงขึ้น

บทบาทของความเป็นแม่ เป็นบทบาทที่สูงส่งและมีเกียรติที่สุด และความคิดนี้ได้ถูกนำมาใช้เป็นเกณฑ์ตัดสินหรือนำมาใช้เป็นเหตุผลสนับสนุนทัศนคติและความเชื่ออื่นๆ โดยทั่วไปด้วย (สุชาติ รัชชกุล. 2541 : 37; อ้างอิงจาก Delamont. 1980 ช 195-197) ดังนั้น

หากมีผู้หญิงที่ตั้งครรภ์โดยไม่ได้สมรส สังคมจะมองด้วยสายตาว่าเป็นผู้เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐาน ยิ่งถ้าหญิงนั้นพยายามจะทำแท้งด้วย จะถูกมองว่าผิดศีลธรรมอย่างรุนแรง

(2) บรรทัดฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศ (Sexuality Norms)

เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมและการแสดงออกทางเพศของผู้หญิง โดยมีความเชื่อว่าเพศหญิงดำรงอยู่เพื่อตอบสนองความต้องการของเพศชาย และการมีความสัมพันธ์ทางเพศจะต้องอยู่ภายใต้สถาบันครอบครัวเท่านั้น หากผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส การตั้งครรภ์นอกสมรส การมีเพศสัมพันธ์กับชายมากกว่าหนึ่งคน หรือการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกัน (สุชาติ รัชชกุล. 254 : 37 อ้างจากวันทนี วาสิกกะสิน. 2526 : 39-42) จะถือว่าเป็นพฤติกรรมที่เสียหาย ได้รับการประณามจากสังคมและการต่อต้านอย่างรุนแรงในทางตรงกันข้ามหากเพศชายมีพฤติกรรมดังกล่าวกลับได้รับการยอมรับจากสังคม ซึ่งเป็นการแสดงว่าสังคมมีการประเมินพฤติกรรมของเพศชายและเพศหญิงด้วยมาตรฐานที่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ปัญหา

1. การวิเคราะห์ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่นำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนานั้น กระบวนเริ่มต้น

ของพฤติกรรมส่วนหนึ่งเกิดจาก “ตัวแบบ” ผนวกกับแรงขับทางเพศตามธรรมชาติของวัยรุ่น การเรียนรู้ทางสังคมเกิดจากการที่นิสิตนักศึกษา สังเกตพฤติกรรมของบุคคลหรือเหตุการณ์ที่เป็น แม่แบบ (Model) ในสังคมซึ่งอาจอยู่ในรูปของ ข่าวสาร ละคร หรือบุคคลที่เขารู้จัก โดยแม่แบบที่มีอยู่ในสังคมจะมีทั้งแม่แบบที่มีชีวิตเช่น ดารา ครู อาจารย์หรือบุคคลอื่นๆ แม่แบบ สัญลักษณ์ เช่น บทบาทของตัวละครในโทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิชยุกระจ่ายเสียงเป็นต้น แม่แบบที่เป็นคำสอนเช่น การถ่ายทอดคำนิยม แนวปฏิบัติสำหรับผู้หญิงให้รักนวลสงวนตัว หรือ การปลูกฝังว่าบทบาทของผู้หญิงคือการตั้งครรภ์ และดูแลลูก ฯลฯ แม่แบบเหล่านี้จะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ และสิ่งที่จะส่งผลต่อ กระบวนการตัดสินใจของนิสิตนักศึกษาคือการ เสริมแรงและการลงโทษ

นิสิตนักศึกษาชายที่สามารถ “ฟัน” ผู้หญิง ได้สำเร็จและหลายคนจะได้รับกรยกย่องจาก กลุ่มเพื่อนว่าเป็นผู้มีมีความสามารถ ซึ่งกรณีดังกล่าวแม้แต่แม่แบบไม่ว่าจะเป็นชีวิตจริง หรือ จากสื่อมวลชน ล้วนแล้วเป็นกระบวนการตอกย้ำ ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม โดยผ่าน กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมได้อย่างต่อเนื่อง

นิสิตนักศึกษาชายที่ไม่กล้าแม้แต่จะจีบ ผู้หญิง ขี้อาย เขิน จะถูกสังคมลงโทษเสียดสี ถากถางว่าเป็นตุ๊ด ไม่ใช่ลูกผู้ชายหรือด้อย ประสิทธิภาพ

ผลจากแม่แบบมิได้ เป็นเครื่องยืนยันว่า นิสิตนักศึกษาจะต้องตัดสินใจปฏิบัติตามแม่แบบ ทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้ส่วนหนึ่งจะเกิดขึ้น จากการเสริมแรงและการลงโทษ นอกจากนั้น ยังมีผลมาจากอิทธิพลของการถ่ายทอด คำนิยม บรรทัดฐานที่สังคมกำหนด ตลอดจนวัฒนธรรม ประเพณี ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศ ศึกษา และผลจากการเลี้ยงดู ปัจจัยเหล่านี้จะมี อิทธิพลต่อพัฒนาการการจะตัดสินใจปฏิบัติตาม หรือไม่ปฏิบัติตามตัวแบบ ดังนั้น หากจะแก้ไข ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาของนิสิต นักศึกษาให้สัมฤทธิ์ผล สิ่งที่ต้องปรับปรุงคือการ ปรับบทบาทสื่อมวลชนสร้างคำนิยมของสังคมให้ มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเสริมแรงหรือการ ลงโทษบุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อพฤติกรรมที่บุคคล นั้นกระทำออกมา เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มี พฤติกรรมนั้นต่อไปหรือตัด / ลบล้างพฤติกรรม ที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม เช่น ในกลุ่มชายที่ สมรสแล้ว กลุ่มเพื่อนจะมีวิธีที่โน้มน้าวให้ชายที่ ยังไม่แน่ใจว่าจะไปเที่ยวหญิงบริการดีหรือไม่ให้ ยอมไปด้วยกัน โดยการกล่าวหาว่ากลัวเมีย และการที่ไม่เข้าร่วมกลุ่มเพื่อนเพื่อไปเที่ยวหญิง บริการ อาจก่อให้เกิดความรู้สึกโดนตัดออกจาก กลุ่มเพื่อน (Van Landingham and others. 1995)

2. การวิเคราะห์ตามแนวทฤษฎีความ รักของสเติร์นเบิร์ก

เนื่องจากนิสิตนักศึกษาอยู่ในช่วงชีวิตของ วัยรุ่น ซึ่งโดยสภาพทางร่างกายตามธรรมชาติ

จะมีแรงขับเคลื่อนทางเพศค่อนข้างสูงอยู่โดยธรรมชาติ แต่ด้วยกรอบของวัฒนธรรม ประเพณี และ บรรทัดฐานของสังคมจึงทำให้มีการปรับเปลี่ยน เก็บความรู้สึกของตนเองไว้ภายใน แต่อย่างไรก็ตามด้วยอิทธิพลของสังคมทำให้นิสิตนักศึกษา เกิดการเรียนรู้โดยอาศัยการเลียนแบบจากแม่แบบ นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จะเริ่มมีความรักเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม และมีความใกล้ชิดสนิทสนมจนถึงขั้นพัฒนาความสัมพันธ์ กลายเป็นความรัก ลักษณะความรักของนิสิตนักศึกษาที่เกิดขึ้นมักจะเกิดเป็นความรักแบบหวานซึ้ง (Romantic love) มากกว่า ทั้งนี้เนื่องจาก นิสิตนักศึกษามีโอกาสจะใช้ชีวิตในระหว่างการศึกษาคบเพื่อนต่างเพศที่มีวัยใกล้เคียงกัน มีโอกาสได้ใกล้ชิดสนิทสนมกัน ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในหลากหลายรูปแบบ เช่น อ่านหนังสือด้วยกัน สัมมนาร่วมกัน ทำงานกลุ่ม เล่นกีฬา ออกค่ายอาสาพัฒนา เล่นดนตรี เทียวพักผ่อน ฯลฯ กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้เปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้สร้างและพัฒนาความสัมพันธ์ ความใกล้ชิดสนิทสนมได้ง่ายมาก สามารถจะสร้างความประทับใจ (Impression) ซึ่งกันและกันได้ง่าย เช่นการช่วยเหลือยามเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งอยู่ในสถานะลำบาก ดูแลเมื่อยามเจ็บป่วย มีน้ำใจซื่อซน - น้ำตื้นมาฝาก ร่วมทุกข์ใจด้วยกันกรณีทำงานส่งอาจารย์ไม่ทัน มีปัญหาที่ผจญคล้ายกัน มีความรู้สึกร่วมอย่างเดียวกัน พูดจาภาษาเดียวกันเข้าใจกันได้ง่าย ฯลฯ

ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้นำไปสู่การสร้าง ความใกล้ชิดสนิทสนมได้อย่างง่ายดาย (Intimacy)

นิสิตนักศึกษาเป็นวัยที่ร่างกายมีความสมบูรณ์พร้อม พัฒนาการทางเพศมีแรงขับเคลื่อนสูง มีเสียงเรียกร้องทางเพศตามธรรมชาติ การที่นิสิตนักศึกษาต่างเพศได้มีโอกาสได้พบปะปะทะสังสรรค์กับเพื่อน โอกาสที่จะมีความรู้สึกมีอารมณ์ทางเพศ (Passion) จึงเป็นเรื่องปกติที่สามารถเกิดขึ้นได้ ซึ่งหากความรู้สึกหรืออารมณ์ทางเพศที่เกิดขึ้นที่ปัจจัยร่วมอย่างอื่นเข้ามาเสริมได้แก่ โอกาสและบรรยากาศที่เหมาะสมจะมีส่วนทำให้เกิดเพศสัมพันธ์ได้โดยง่าย

ความรักแบบหวานซึ้ง (Romantic love) ที่เกิดขึ้นกับนิสิตนักศึกษานั้น สิ่งที่เขาไปตามองคือประกอบของความรัก คือ ความรับผิดชอบ ซึ่งทำให้เป็นความรักที่ยังไม่สมบูรณ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากขาดการฝึกอบรมและการเลี้ยงดู ที่เน้นการรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับค่านิยมทางเพศในสังคมมีลักษณะที่เพศชายมีอำนาจและเอาเปรียบเพศหญิง คือว่าเพศหญิงเป็นเพศที่รองรับอารมณ์ของเพศชาย

3. วิเคราะห์ตามแนวคิดระบบบรรทัดฐานทางเพศ (Gender System Concept)

(1) ปัญหาการตั้งครุภคที่ไม่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษา เกิดขึ้นจากการที่นิสิตนักศึกษาชายและหญิงได้พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างชาย - หญิงร่วมกัน แต่นิสิต

นักศึกษาหญิงไม่มีความสามารถที่จะคาดเดาพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชายได้ว่า พฤติกรรมที่คาดหวังของนิสิตนักศึกษาชายนั้นคืออะไร ในขณะที่นิสิตนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่จะคาดเดาพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาชายในภาพของการดูแลเอาใจใส่ ห่วงใยตัวเธอ (นิสิตนักศึกษาหญิง) มากกว่าที่จะคาดเดาในเรื่องของความใคร่ หรือเพศสัมพันธ์ ขณะเดียวกันนิสิตนักศึกษาชายก็คาดเดาความรู้สึกและพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาหญิงไม่ถูก ว่านิสิตนักศึกษาคาดหวังอะไร มีบางส่วนที่คาดเดาว่านิสิตนักศึกษาหญิงคงจะคิดและคาดหวังเหมือนตนเอง ทั้งนี้เพราะนิสิตนักศึกษาชายไม่เคยมีความรู้ความเข้าใจความรู้สึกของฝ่ายหญิงว่าความกังวลใจของฝ่ายหญิงจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่พร้อมนั้นส่งผลต่อความวิตกกังวลอย่างไรบ้าง และยังถ้านิสิตนักศึกษาหญิงที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษาจะมีความวิตกกังวลสูงรวมทั้งต้องใช้เวลาในการปรับตัวทำความเข้าใจกับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอย่างมาก

(2) นิสิตนักศึกษาหญิงที่มีเพศสัมพันธ์ ถ้าความลับรั่วไหลไปสู่สังคม จะทำให้เธอถูกสังคมมองว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี ใจง่าย ไม่รักษานวลสงวนตัว ดังนั้น สิ่งที่ต้องพยายามดิ้นรนต่อสู้หลังจากที่รู้ว่าตั้งครรภ์คือทำแท้งเป็นอันดับแรก เพราะเป็นการตั้งครรภ์ในภาวะที่เธอไม่พร้อมที่จะมีบุตร หรือมีบุตรโดยไม่ตั้งใจ ไม่พร้อมเพราะเธอต้องศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จ ไม่พร้อมเพราะไม่สามารถเลี้ยงดูบุตรที่จะเกิดมา

ได้ อาจเกิดจากไม่มีเงิน ไม่มีเวลา ไม่มีใครจะดูแล และสิ่งที่นิสิตนักศึกษาหญิงเกรงกลัวที่สุดคือกลัวพ่อ - แม่ ผู้ปกครองจะทราบและไม่ยอมรับเรื่องการตั้งครรภ์ (Amara Soonthornthada. 1996 : 50 - 51) ในทางตรงกันข้าม นิสิตนักศึกษาชายแทบจะไม่ได้รับผลกระทบใดเลย ไม่ต้องแบกรับภาระการตั้งครรภ์ ไม่ต้องกลัวอับอาย

(3) ทางออกของนิสิตนักศึกษาหญิงจะมีทางเลือกปฏิบัติอยู่ 3 แนวทางคือทำแท้งตั้งครรภ์ต่อไปจนคลอดแล้วหาผู้ดูแลหรือ ตั้งครรภ์ต่อไปด้วยความจำใจแล้วทิ้งบุตรไว้ในโรงพยาบาล หรือทำลายเด็ก ในแนวทางทั้งสามแนวทางนี้ แนวทางแรกการทำแท้งเป็นแนวทางที่นิสิตนักศึกษาหญิงพยายามดิ้นรนมากที่สุด ในแนวทางที่สองการตั้งครรภ์ต่อไปจนคลอด แล้วหาผู้ดูแลโดยส่วนใหญ่ผู้ที่ถูกคาดหวังจะเป็นผู้ดูแลคือบิดา - มารดา หรือผู้ปกครองของนิสิต - นักศึกษาหญิงหรือชายก็ได้ ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยอมรับและในแนวทางสุดท้ายการตั้งครรภ์ต่อไปจนคลอดแล้วทิ้งบุตรไว้ในโรงพยาบาลหรืออาจถึงขั้นทำร้ายเด็ก ซึ่งแนวทางการแก้ปัญหาด้วยการตั้งครรภ์ต่อไปจนคลอดนั้นเป็นแนวทางที่นิสิตนักศึกษาต้องพักการเรียนชั่วคราว ประมาณ 1 ภาคเรียน เพราะต้องหลบไปจากสังคม ถ้าไม่หลบจากสังคมเธอจะถูกสังคมประณาม และหากความลับเหล่านี้แพร่ออกไป ทางสุดท้ายของนิสิตนักศึกษาหญิงคือการลาออกจากการเป็นนิสิต

นักศึกษา ซึ่งนำไปสู่การหมดอนาคตทางการเรียนหรือทำให้อนาคตทางการเรียนต้องเบี่ยงเบนไปจากเดิม

(4) วัฒนธรรมไทยไม่เปิดโอกาสให้มีการส่งเสริมการคุมกำเนิดในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งๆ ที่ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ดำรงอยู่จริง เพราะหากสถาบันใดมีถุงยางอนามัย แจกนิสิตนักศึกษา หรือส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาหญิงใช้วิธีการคุมกำเนิดเพื่อป้องกันตนเองแล้ว สถาบันอุดมศึกษานั้นจะถูกสังคมประณามว่า ส่งเสริมสิ่งสอนในสิ่งที่ผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคม

(5) กรณีที่นิสิตนักศึกษาหญิงที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์แล้วพยายามทำแท้งหรือตั้งครรภ์ต่อไปจนคลอดแล้วถึงบุตร เธอจะถูกประณามจากสังคมว่าไม่รักลูก ไม่มีลักษณะของความเป็นแม่ที่ดี โดยไม่กล่าวถึงบทบาทของฝ่ายชายเลยว่าบทบาทนี้ผู้เป็นพ่อควรเข้ารับผิดชอบด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากสังคมถูกปลูกฝังค่านิยมว่า ผู้หญิง คือ ผู้รับบทบาทของการเลี้ยงดูบุตร และมีบทบาทของความเป็นแม่ต้องแบกรับภาระทุกอย่างที่เกี่ยวกับบุตร

(6) นิสิตนักศึกษาชายที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับนิสิตนักศึกษาหญิง ขาดการถูกฝึกและปลูกฝังการมีเพศสัมพันธ์ด้วยความรับผิดชอบ เพราะตัวแบบในสังคมและสื่อมวลชน มองว่าผู้หญิงเป็นผู้รองรับอารมณ์ทาง

เพศของชาย การที่ผู้ชายมีความสามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงหลายคนได้นั้นถือเป็นความสามารถพิเศษ จึงทำให้นิสิตนักศึกษาชายเกิดการเรียนรู้และซึมซับรับเอาค่านิยมดังกล่าวมาเป็นพฤติกรรมของตนเอง ประกอบกับกระบวนการในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในแต่ละสถาบันยังขาดการจัดระเบียบที่ดีพอ จึงทำให้นิสิตนักศึกษาชายเรียนรู้จากเพื่อน จากสิ่งต่างๆ มากกว่าที่จะได้อย่างเป็นระบบ (Ford and Suksathit, 1996 : 115)

(7) นิสิตนักศึกษาขาดการฝึกฝนการเรียนรู้ทักษะชีวิตที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต กล่าวคือทั้งนิสิตนักศึกษาหญิงและชายขาดทักษะในการที่จะจำกัดขอบเขตของความสัมพันธ์ระหว่างชาย - หญิง ขาดความตระหนักในเรื่องต่างๆ เช่นความเห็นใจผู้อื่น ความรับผิดชอบต่อสังคม ความรู้สึกว่าตนเองมีส่วนรับผิดชอบในความเจริญหรือเสื่อมของสังคมเป็นต้น (กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน, 2541 : 1 - 4) การเรียนรู้ในลักษณะให้มีความรู้เท่ากันและสามารถคาดเดาพฤติกรรมของแต่ละฝ่ายได้ จะทำให้นิสิตนักศึกษาสามารถพิจารณาพัฒนาความสัมพันธ์และทำให้ความสัมพันธ์อย่างมีความรับผิดชอบมากขึ้นทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง

ตาราง 1 แหล่งรับข้อมูลเกี่ยวกับเพศของวัยรุ่น

แหล่ง	ชายที่ตอบว่าใช่	หญิงที่ตอบว่าใช่
แม่	24	62
พ่อ	30	12
เพื่อนชาย	81	10
เพื่อนหญิง	15	70
พี่ชาย / น้องชาย	13	6
พี่สาว / น้องสาว	4	15
คนอื่น ๆ	6	7
พระ	7	5
ครู	14	22
หมอ	6	8
อ่านเอง	67	67

(Delora ; Warren and Ellison. 1981 : 312)

ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษา

การแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยนโยบายของรัฐที่ชัดเจนและเอาจริงเอาจัง รวมทั้งความร่วมมือจากทุกฝ่าย ในที่นี้มีข้อเสนอแนะทางเป็น 2 แนวทางคือ

1. การให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา (Sex Education)

การให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จะต้องจัดความรู้ให้กับวัยรุ่นโดยมิใช่มุ่งให้เฉพาะช่วงของการเป็นวัยรุ่น แต่จะต้องจัดระเบียบบท

บาทขององค์กรที่เกี่ยวข้องใหม่คือ บทบาทในการให้การศึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษา ควรเป็นการแบ่งขอบเขตว่าครอบครัวควรเป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในระดับหนึ่ง สื่อมวลชนให้ความรู้ในเรื่องที่ครอบครัวไม่สามารถให้ได้ โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาก็ต้องจัดความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาให้กับเด็ก ให้สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัย (Hyde. 1994 : 659)

การกำหนดวัตถุประสงค์และเนื้อหาของการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาควรประกอบด้วย 4 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) ให้อินโฟม (Information) ที่ถูกต้องเกี่ยวกับระบบเพศของมนุษย์นับตั้งแต่การเจริญเติบโตและพัฒนาการ การสืบพันธุ์ของมนุษย์ โครงสร้างทางกายของมนุษย์ การสำเร็จความใคร่ ชีวิตครอบครัว การตั้งครรภ์ การให้กำเนิด ภาวะการเป็นพ่อแม่ การตอบสนองทางเพศ การปรับตัวทางเพศ การคุมกำเนิด การทำแท้ง การข่มขืน เอ็ดส์และโรคที่มากับเพศสัมพันธ์

(2) ทศนคติ ค่านิยม และการหยั่งรู้ (Attitudes, values and insights) การให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจะต้องเปิดโอกาสให้วัยรุ่นสามารถตั้งคำถามสำรวจและประเมินทศนคติเกี่ยวกับเพศเพื่อพัฒนาค่านิยม เพิ่มความรู้สึกมองเห็นคุณค่าในตนเอง พัฒนาศักยภาพในการที่จะหยั่งรู้หรือคาดการณ์ ความสัมพันธ์และพฤติกรรมของฝ่ายตรงข้ามได้ และมีความรับผิดชอบต่อบุคคลอื่น

(3) ความสัมพันธ์และทักษะระหว่างบุคคล (Relationship and interpersonal skills) จะต้องช่วยให้วัยรุ่นพัฒนาทักษะระหว่างบุคคลได้แก่การสื่อสาร การตัดสินใจ การยืนยัน และการปฏิเสธความสามารถในการสร้างสรรค์ ความพึงพอใจในความสัมพันธ์ เพศศึกษาควรเตรียมเด็กให้สามารถเข้าใจการมีเพศสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ตามบทบาทของผู้ใหญ่ รวมทั้งการฝึกให้วัยรุ่นรู้จักพัฒนาความสามารถ การเอาใจใส่ผู้อื่น การสนับสนุน การไม่บีบบังคับ การมีความสนิทสนมร่วมกันกับเพศตรงข้ามและความสัมพันธ์ทางเพศ

(4) ความรับผิดชอบ (Responsibility) จะต้องช่วยให้วัยรุ่นได้มีโอกาสฝึกความรับผิดชอบโดยเฉพาะความสัมพันธ์ทางเพศ รวมทั้งการบังคับควบคุมใจตนเอง การต่อสู้กับแรงกดดันทางเพศภายในตนเองที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม การใช้วิธีการคุมกำเนิด และการวัดสุขภาพทางเพศ เพศศึกษาควรที่จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยทำให้ปัญหาการใช้ยาเพื่อช่วยทางเพศที่มีอยู่ทั่วไปลดลง และให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ และโรคที่มากับเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้ความพยายามในการปลูกฝังให้วัยรุ่นมีคุณธรรมและมีเพศสัมพันธ์ด้วยความรับผิดชอบ จะช่วยในการปรับเปลี่ยนค่านิยมบรรทัดฐานทางสังคมและพฤติกรรมทางเพศให้เห็นคุณค่าความเสมอภาพทางเพศอันเป็นวิธีป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้อย่างสมบูรณ์

2. จัดให้มีบริการการคุมกำเนิดอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาทั้งหญิงและชายเข้าถึงแหล่งบริการให้คำปรึกษา กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีแนวทางปฏิบัติในการแก้ปัญหากรณีนิสิตนักศึกษาตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ให้ชัดเจนและเป็นระบบ มิใช่ปล่อยให้นิสิตนักศึกษาหญิงต้องโดดเดี่ยวในการแก้ปัญหาด้วยตนเองและมีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดอันตรายต่อสุขภาพของตนเอง

บทสรุป

การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษา เป็นการตั้งครรภ์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่ตั้งใจหรือเกิดจากความไม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการขาดความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างเพียงพอ การตั้งครรภ์ขณะที่ยังดำรงสถานภาพเป็นนิสิตนักศึกษา ย่อมกลายเป็นปัญหาใหญ่ที่นิสิตนักศึกษาหญิงต้องตัดสินใจเลือกหาหนทางออกที่เหมาะสมกับตนเองว่าจะทำแท้งหรือตั้งครรภ์ต่อไปจนคลอด แต่แนวทางแก้ปัญหามิว่าแนวทางใดล้วนแล้วแต่สร้างความเจ็บปวดทรมานทางกายและจิตใจกับนิสิตนักศึกษาหญิงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รวมทั้งอาจส่งผลกระทบต่อขั้นต้องเลิกหรือยุติการศึกษาต่อกลางคันเลยทีเดียวได้ ในทางตรงกันข้าม นิสิตนักศึกษาชายมิได้รับผลกระทบจากสิ่งเหล่านี้เลย ดังนั้นการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษามีได้เกิดขึ้นเลย จะเป็นแนวทางที่ดีที่สุด ดังนั้นแนวทางการป้องกัน

ปัญหานี้ดีที่สุด คือการให้การศึกษาโดยจะต้องมีการจัดบทบาทของการให้การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศให้กับครอบครัว สถาบันการศึกษา และสื่อมวลชนอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกัน รวมทั้งจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดเพศศึกษาให้สามารถรองรับครอบคลุมการป้องกันปัญหาและการแก้ไข ปัญหาผิงค่านิยมและบรรทัดฐานทางเพศมิให้เป็นมาตรฐานเทียงซ้อน (Double Standard) อีกต่อไป นอกจากนั้นสถานศึกษาจะต้องมีการจัดระบบบริการเพื่อให้คำปรึกษาและช่วยแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นใจให้กับนิสิตนักศึกษาทั้งชายและหญิงที่ต้องการความช่วยเหลือ มิให้เขาเหล่านั้นต้องต่อสู้และแก้ปัญหาอย่างโดดเดี่ยวและเสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตอีกต่อไป หากสามารถกระทำได้ตามที่กล่าวมานี้ คาดหมายได้ว่าจะช่วยแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาได้อย่างถาวร

บรรณานุกรม

รัชนิกร ไชยธรรมา และคนอื่น ๆ. (2519) พฤติกรรมและทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุชาติ รัชชกุล. (2541) การตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาและการตัดสินใจทำแท้ง ปริญญา นิพนธ์-ดุขุฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สมยศ กองเงิน. (2519) กองสำรวจค่านิยมของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง วิทยานิพนธ์ วท.ม. มหาวิทยาลัย ศิลปากร

Hyde, Janet Shibley. (1994). *Understanding Human Sexuality. Fifth Edition.* New York : McGraw - Hill.

๔๗๔